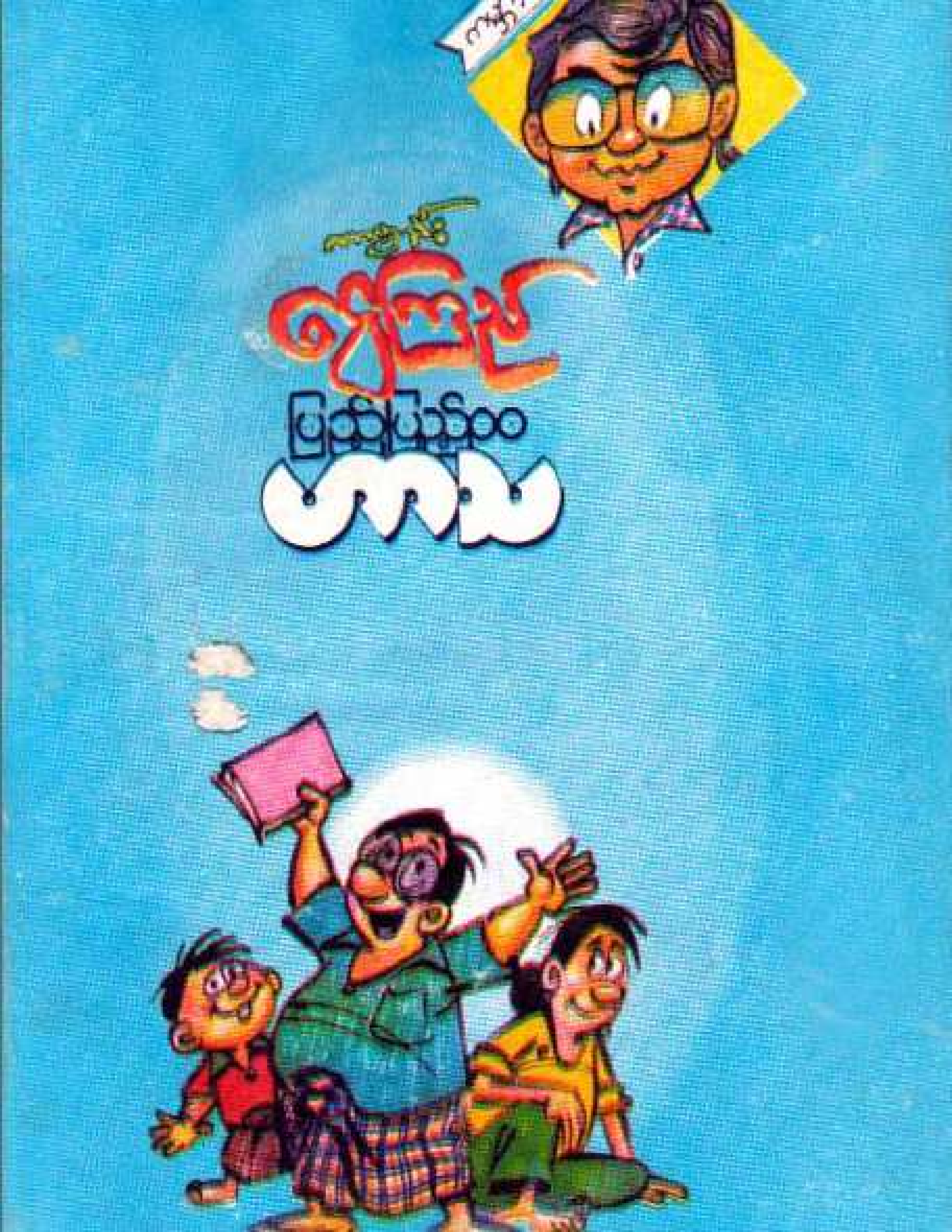
ပြည့်ပြည့်ဝဝ
ဟာသ

ကာတွန်းရှင်တွေ

ပြုံးပြုံးဝဝ

ဟာသ

မြည့်မြည့်ဝဝ ဟာသ

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၁၂၀၈/၉၃(၁၂)
- အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၁၂၆၆/၉၃(၁၂)

- ၁၉၉၄၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
- ပထမအကြိမ်

- အုပ်ရေ – ၅၀၀
- တန်ဖိုး – ၃၀ ကျပ်

- အဖုံးမွမ်းမံ
  မောင်မောင်သိုက်

- ထုတ်ဝေသူ
  ဒေါ်သန်းကြည်၊ ၃၆၇ ၊ စမ္ဘာရှားလစဉ်
  အမှတ်(၄)၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမ၊ ၃-ရပ်ကွက်
  လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

- အဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ
  ဦးဘကြည်၊ ၀၂၈၉၀၊ ချင်းတွင်းပုံနှိပ်တိုက်
  ၁၈၀၊ ၄၇.လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ချစ်စွာသော ကာတွန်းပရိသတ်ကြီးများ

ကျွန်တော်သည် ဟာသစာတိုလမ်းများကို ကာတွန်းဖြင့် စုစည်းသရုပ်ဖော်တင်ဆက်လျက်ရှိရာ ကြုံသမျှ၊ ကြားသမျှဟာသများကို၊ လိပ်စာအပြည့်အစုံနှင့် မှတ်ပုံတင်/နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်အမှတ် ဖော်ပြပြီး ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

စာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော စာမူရှင်သို့ အမှတ်တရ မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်(၁)အုပ် ပို့ပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်

ပေးပို့ရန်လိပ်စာ

<ဟာသကဏ္ဍ>

အမှတ်(၄)၊ ဘုရင့်နောင်လမ်း၊

၃-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့။

သင်သည်
ဤစာအုပ်ကိုဖတ်၍
အပြစ်ကင်းစွာ
ပျော်ရွှင်ရယ်မော
နိုင်ပါစေသတည်း။

လေးနာရီ
<ပေးပို့သူ>
ကိုခင်မောင်သန်း
အုပ်ချုပ်ရေးဌာန
အမှတ်(၁)ကြေးနီ
သတ္တုတွင်း
မုံရွာမြို့
တစ်ခါက မောင်မြတ်ကျော်ဆိုသူ သည် လက်ပတ်နာရီဝယ်ထား သဖြင့် ကြွားချင်နေသည်။
ထို့နောက် လူစည်ကားရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့သွား၍ လက်တရမ်းရမ်းနှင့် လေပန်းနေလေသည်။
ဒီလိုရှိ တယ်လေ

ညီတော် သူ့ကို မညီသမျှ
နှိုးမလေးသဖြင့်အောင်
သက်သက်နှင့်အိမ်ပြန်လာ
ခဲ့ရာ...
ကိုင်းတော၌ နွားမကြီး အစာ
စားနေသည်ကို မြင်သဖြင့်
ပြောလိုက်သည်မှာကား.....
ဟာ–နွားမရ
တော့မှာဖြင့်တားဟ
လေးနှာရိုးထိုးနေပြီ

တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာတွင် ဦးအေး
ဆိုသူရှိသည်။
ဟင်းချို
<ပေး-ဦးသူ>
ဝမ်းထိန်ဝေး
ဝက်လက်ကြီး
သူသည် သူ့မိန်းမကို အပြုကြိမ်းမောင်းလေ့မရှိပေ။
ထမင်းဟင်းကအစ ချီးမွမ်းပြီးမှ စားလေ့ရှိ၏။
၁

တစ်နေ့ သူ့မိန်းမက ဦးအေးကိုဖေါ်သထွက်စောင့်နေ... ဟင်းချိုထဲ့ ဆံခြည်မှုင်များထည့်က ထမင်းပွဲပြင်ပေးသည်။
သို့သော် ဦးအေးက ထမင်းစားခါနီး ဟင်းချိုကိုမြည်းလျက် ပြောလိုက်သည်မှာကား ....
ငါ့မိန်းမက တော်ပါ တယ်ဆိုးသူများနဲ့ကိုမတူဘူး ဆံခြည်မျှင်ကောင်းချိုလဲချက်တတ် သများ

အချိန်
‹ပေးပို့သူ›
မြည်တော်သာလမ်း
ရှိသည်။
ညဉ့်သန်းခေါင်အချိန်မှာ ခုနစ်စင်ကြယ်ကိုကြည့်ပြီး ဓုဝံကြယ်ကို ရှာနိုင်တယ် ဒါကြောင့် ခုနစ်စင်ကြယ်နဲ့ ဓုဝံကြယ်ကိုတွေ့ရင်....

ထိုအခါ အငယ်လေး အိပ်ချင်မူးတူးနှင့်ပြောလိုက်သည်မှာကား

နည်းနည်းတော့
<ပေးပို့သူ>
ဇော်ဗို
<မွန်ပြည်နယ်>
ကိုချမ်းမြသည် အစသန်သူ၊ နောက်ပြောင်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။
တစ်နေ့တွင် ဈေးဝယ်ထွက်ခဲ့ရာ၊ သရက်သီးမှည့်ရောင်း နေသော မိန်းကလေးတစ်ဦး ကိုတွေ့သဖြင့်–
သရက်သီးတွေက ချိုရဲ့လားကွယ့်

ဈေးသည်ကောင်မလေးက
ချိုလိုက်တာမှ လွန်ပါရော.... ဦးလေးရယ်
ကိုချမ်းမြက–နောက်ပြောင် လိုသဖြင့် –
ဦးလေးက အချိုမကြိုက်ဘူးကွယ် သရက်သီးဆိုရင်.... ချိုချဉ်လေးမှစားချင် တာ...
ထိုအခါ မိန်းကလေးက ရောင်းချင်သောဖြင့် ပြောလိုက် ပုံမှာကား....
အပီး နည်းနည်းတော့ ချဉ်တယ်ဦးလေး

ဖိုးကြွား
(လေးဆိုသူ)
ဟေမာအောင်မြင့်ဇော်
(၄)ရပ်ကွက်
မြောက်ဥက္ကလာပ
ရွာတစ်ရွာတွင် အလွန်အကြွား သန်သော ဖိုးကြွားနှင့်ပေလေ ဆိုသူ နှစ်ဦးရှိသည်။
တစ်နေ့တွင် သူတို့နှစ်ဦး ဆုံမိကြရာ...ပေလေ ကြွားလိုက်သည်။
ငါ့အဘိုးက မြို့ရိပ်ချောင်းကို လက်ပစ်ကူးနိုင် တယ်ကွ
၂၂

ဤတွင် ဖိုး-ကြွေး ပြောလိုက်သည်မှာကား...

တွန်းလိမ်ရှမ်
(ပေးပို့သူ)
ကျော်ထွာမြင့်
မဟန်း
ရန်ကုန်မြို့
ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင်း၊ သူကချာပါ၍ ပေနင်းဖြတ်သွားသဖြင့်၊ လမ်းသွားလျှင် တွန်းလိမ်ကောက် ကျေးကျွှားရသော ကိုစိန်ဆောင် ဆိုသူရှိသည်။
တစ်နေ့တွင် သူလမ်းလျှောက်အလာ...ကလေးတစ်ဦးက "ဦးစိန်ဆောင် တွန်းလိမ်ရှမ်ကြီးလာပြီဟေ့"ဟု နောက်ပြောင်သဖြင့်—
လာ... မင်းမိဘကို တိုင်ပြောရမယ်

ဖခင်ဖြစ်သူကို တိုင်ပြောရာ ဒေါပွပြီး -
ဘုန်းကြီးကို ဒီလိုပဲ နောက်ရလား၊ ကဲ-တုန်းဒိုးကွာ.... လိမ်ဒိုးကွာ.... ဂွမ်ဒိုးကွာ....
ထပ်တလဲလဲ ပြောလိုက် ရိုက်လိုက်လုပ်နေတော့ရာ
တုန်းဒိုးကွာ လိမ်ဒိုးကွာ ဂွမ်ဒိုးကွာ
နောက်ဆုံး၌ ကိုသမောင် ထပြောလိုက်သည်မှာကား....
တော်ပါတော့ဗျာ ကလေးပြောတာက၊တစ်ခါတည်းရယ်၊ အဖျားပြောတာက- များလှ ပါပြီ....

မကျွမ်းကျင်သူ
<ပေးပို့သူ>
မောင်မိုး-ထွေးအောင်
ကောမြှုမ်းသာလမ်း
၅-ရပ်ကွက်
ကလောမြို့
မောင်ဖျားနှင့် မသင်းတို့ သမီး
ရည်းစားဖြစ်နေကြကာမှ
မောင်ဖျား၏ မိဘများကိုယ်တိုင်က တာဝန်ခံသဖြင့် မသင်း
၏မိဘများက လက်ထပ်ပေးလိုက်ကြ၏။
ကျုပ်တို့သား
အရက်မသောက်တတ်
ဖဲမရိုက်တတ်ပါဘူး
စိတ်ချပါ

ထိုအခါ မောင်ရှား၏ မိဘများက ပြောလိုက်သည်မှာကား–

လက်တို့ လိုက်ပါ
<ပေးစိုရ>
မြတ်မြတ်မွန်
နိုင်ဘူရကာလ
မန္တလေး၊မြို့
တစ်ခါက နားအာရုံလေးသော ဒေါ်မြသည်၊ တူမမြစ်ယုနှင့် မြို့သွားကြသည်။
မြို့ခင်းထဲသို့ဝင်ခါနီးတွင် တူမမြစ်ယုကို မှာထားသည်။
ငါက - နားလေးတော့ ရယ်စရာပါရင်၊ ရယ်ရအောင် ငါ့ကို၊ လက်တို့လိုက်နော်

ထိုအခါ ဒေါ်မြ ပြောလိုက်သည်မှာကား....

အမေ့ အမှာကြောင့်
(ပေးပို့သူ)
မိုးသိဂို
၅-ရပ်ကွက်
အောင်မင်္ဂလာရပ်
လားရှိုးမြို့။
တစ်နေ့မှာ မောင်မြှုပ…
ကျောင်းဆင်းပြီး၊ အိမ်ပြန်
ရောက်တဲ့အခါ…
မေမေရေ…
ဆရာမက ပြောတယ်
နတ်ပြည်ရောက်ချင်တဲ့သူ
လက်ညှိုး ထောင်…တဲ့

ကျွင် မောပြ ပြောလိုက်သည်မှာကား ....

သူ့အလုပ်
(ဖေမိုးသူ)
ခင်ဦးမှာဝင်း
မိုးမြွှန်ကလေး
ပန်းပဲတန်း
ရန်ကုန်ကြီး
တစ်ခါက ဆေးခန်းတစ်ခုသို့
လူနာတစ်ဦးရောက်လာရာ...
ဆရာဝန်က စမ်းသပ်ပြီး...

ခင်ဗျားလူများတဲ့ နေရာတွေရှောင်ပါ ခင်ဗျားရောဂါမြန်မြန် ပျောက်ပြီး၊ကျန်းမာ လာပါလိမ့်မယ်
ထိုအခါ လူနာက_
ကျွန်တော့် ဝင်ငွေက၊လူများမှပဲ ရတယ်ဆရာ...
ခင်ဗျားအလုပ်က ဘာလဲ
ဤတွင် လူနာက ဖြေ လိုက်သည်မှာကား ....
ခါးပိုက်နှိုက်ပါ ဆရာ...

ဘိုင်
<ပေးပို့သူ>
မာလာ
ကျွန်းပင်သာ
မြစ်ကြီးနားမြို့
ဘာသာ သင်ကြားနေသည်။
အေ... ဘီ... စီ... ဒီ... အီး.. အက်ဖ် ဂျီ... အိပ်ချ်
တပည့်တို့ အိပ်ချ်ပြီးရင်၊ ဘိုင်... လာတယ်မှတ်ထား
A B C D E
F G H I

ထို့နောက်၊ ဆရာက – ငေးနေသောကျောင်းသား တစ်ယောက်အား....
မောင်ဦး အိပ်ချင်ပြီးရင် ဘာလာလဲ
မရှေ့မနှောင်းမှ ဆရာက ကျောင်းပြုရှိအိုးကလေး ကိုညွှန်ပြပြီး အစဖော်မေး လိုက်ရာ....
မောင်နီက သိသွားဟန်ဖြင့် ဖြေလိုက်ပုံမှာကား....
မှက်...ဝါ ဆရာ

(ပေးပို့သူ)
ကိုကိုကျော်
၁၀၅.လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်
ရန်ကုန်မြို့။

လသာသောညတစ်ညတွင် ရေကန်ထဲရှိ "လ" အရိပ်ကိုမြင်ကြ၍

သားဖြစ်သူက ခါးတောင်း ကျိုက်၍ ရေကန်ထဲသို့ ဆင်းမည်ပြုရာ... ဖခင် ဖြစ်သူက -
ဟေ့-သား ဘာလုပ်မလို့လဲ
ဟို...ရေကန်ထဲက လမင်းကြီး ဆင်းဆယ် မလို့အဖေ....
ထိုအခါ ဖခင်ဖြစ်သူက ပြောလိုက်သည်မှာကား ....
မင်းနှယ်ကွာ ဒီလောက်တောင် အရူးချည်လား ဆင်းဆယ်နေရင် ရေစိုနေဦးမယ် ရော့-ဝါးမျှားချိတ်နဲ့ မျှားလိုက်

အရေးကြီး
ကိစ္စ
‹ပေးပို့သူ›
မောင်ကောင်းရွှေ
မြို့ပန်းကန်ဆိုင်
လားရှိုးမြို့"
တစ်ခါက ဦးမောင်မောင်သိုက်
သည် သူ့မိတ်ဆွေထံမှ -
တယ်လီဖုန်း လာသဖြင့် -
ကလင်
ကလင်
ကလင်
ကလင်
ကျုပ် - ကျော်သောင်းပါ
ကျုပ်တော့ - ဒုက္ခလှလှကြီးနဲ့ကို
ရင်ဆိုင်တွေ့နေရပါပြီ....
ခုချက်ချင်း၊ ရမ်ကစ်ပုလင်း
ဆွဲပြီးလာခဲ့ပါဗျ

ထိုတွင် ဦးကျော်ဆောင်း ပြောလိုက်သည်မှာကား .....

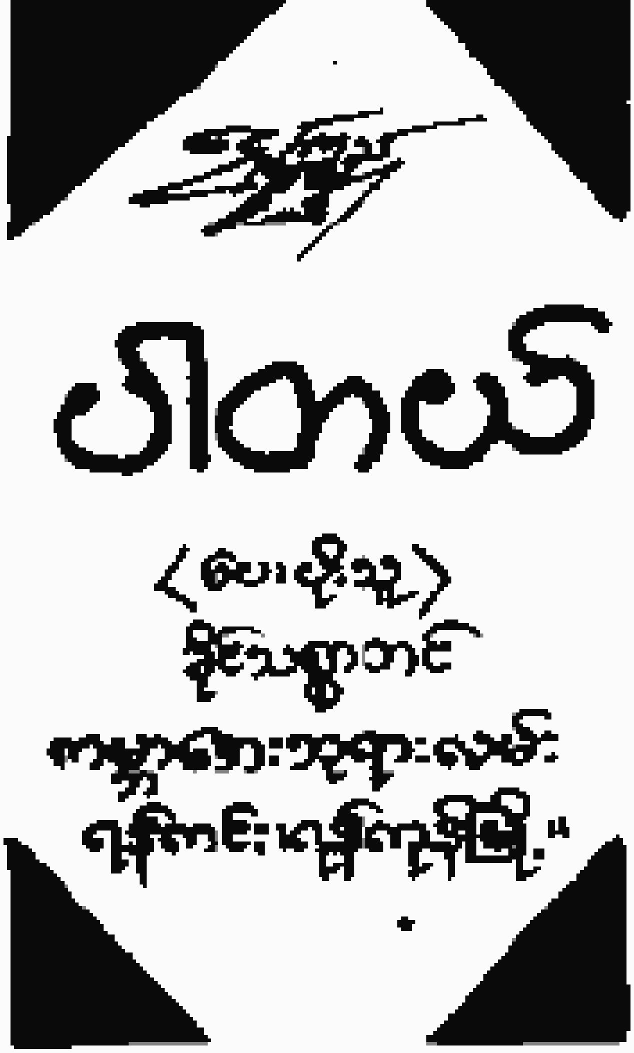

အစ်ကိုဖြစ်သူက ညီဖြစ်သူကို စာသင်ပေးလျက်ရှိသည်။

နောက်ပြီးတော့ အဆီဓာတ်လဲ ပါတယ်...
စာသင်နေချိန် ညီဖြစ်သူ ကိုပိုက်နေသဖြင့်-
ဖိုးရော နို့ထဲမှာ.... ဘာပါလဲ
ဤတွင် ပြန်ဖြေလိုက်သည်မှာကား ....
နို့ထဲမှာ.... ရေပါပါတယ် အစ်ကို

မဟုတ်ပါ
<ပေးပို့သူ>
မောင်ကျော်ကြွယ်
ချောင်းတစ်ပြင်လမ်း
အုန်းခြံရပ်ကွက်
မုံရွာမြို့။
တစ်နေ့တွင် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး
သည် မြစ်ကမ်းသို့သွားရင်း...
ရုတ်ချက်က မြစ်တွင်းသို့ကျသွားပြီး ရုန်းကန်နေလေသည်။

အဲ့…ကိုး
ကယ်ကြပါ
ထိုစဉ် ကမ်းပေါ်မှ
လူကြီးက –
သိပ်ပူတဲ့ရာသီမှာ
နေ့လယ် ၁၂-နာရီကျော်
ရင်၊ ရေမချိုးရဘူးကွ
မသိဘူးလား
ကျွင်းရေထဲမှ အမျိုးသမီးလေးက ပြောလိုက်သည်မှာကား
ကျွန်မ
ရေချိုးနေတာ
မဟုတ်ဘူး၊ ရေနစ်
နေတာ၊ ရေနစ်နေ
တာရှင့်
ပြီး

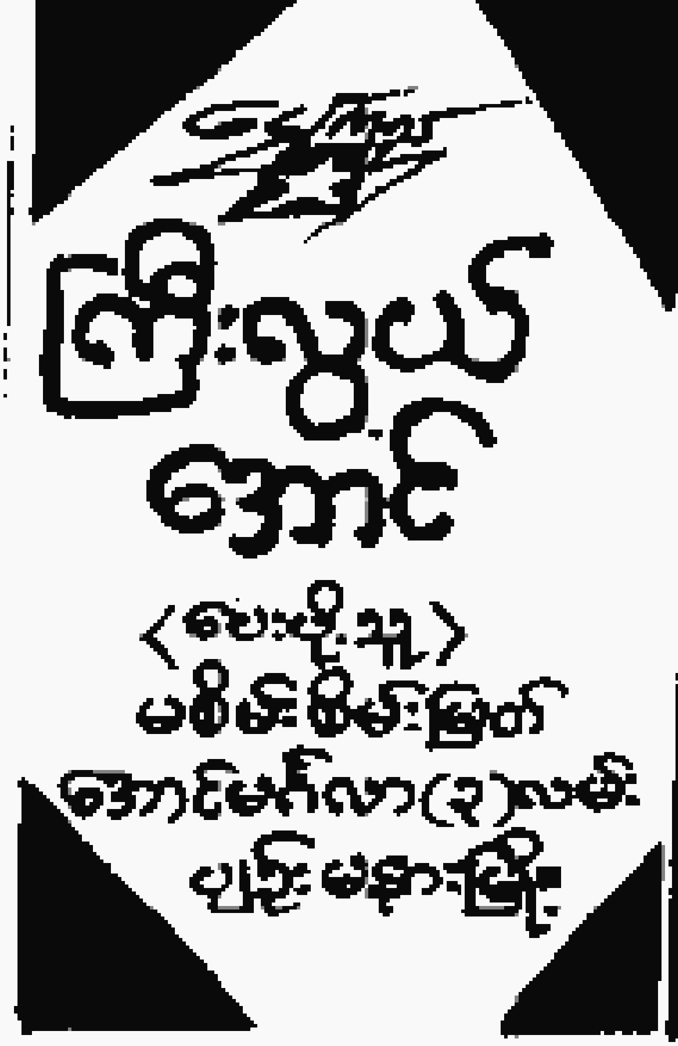

မြို့တမြို့တွင် ဒေါ်အေးမိနှင့်
သမီး မချွေးယေတို့ ရှိကြသည်။

မချွေးယေသည် အလွန်စကားချိုပြီး၊ ဉာဏ်ထက်သူ
ဖြစ်၏။

တစ်နေ့ - ဒေါ်အေးမ သစ်ပင်ကို ရေလောင်း နေခိုက်၊ မထွေးငယ် ရောက်လာပြီး ....
အမေ၊ သစ်ပင် တွေကို ဘာလို့နေ့တိုင်း ရေလောင်းတာလဲ
မြန်မြန်ကြီးလွယ် အောင်လို့ပေါ့ သမီးရဲ့
ထိုအခါ မထွေးငယ် ပြောလိုက်သည်မှာကား ...
ဒါဆို သမီးတို့ နေ့တိုင်း ရေလောင်းချိုးနေတာ မြန်မြန်ကြီးလွယ်အောင် လို့ပေါ့နော်...

ချော်လဲ
<ပေးပို့သူ>
မာလေး
မလရိုပိဘ
သံမဏီကော်ရှိ
ရွာမအောင်စိန်
ကိုမြဆိုသူသည် သားသမီးများကို
ကိုယ်တိုင်စာသင်ပေးလေ့ရှိသည်။
တစ်နေ့သောအခါ စကားပုံများကို သင်ပေးပြီး၊ ပြန်မေး
လေသည်။
ကံကိုယ့်ရှ----
ဆူးပုံမနင်းရ

ပညာရွှေအိုး...
လှမိုး
အမေးမြန်းသားအားမေးရုံ
ချော်လဲ.....
ချော်လဲ...ရောဆိုင် ဟုမေးမြန်းသည့်အခါ ဖြေလိုက်ပုံ မှာကား....
ချော်လဲ...
ကျိုးထ
၃၈

မော့တက်သူ
(ပေးစိုသူ)
ခင်စောဖြူ
တကောင်းလေမင်း
(၂)ရပ်ကွက်
လားရှိုးမြို့
တစ်ခါက အာလူနိမ့်လေ့တတ်သော
ဦးအေးဆိုသူ ရှိသည်။
တစ်နေ့တွင် ဦးအေးသည်...
ဒီနှစ်မိုးကျရင်
ကောင်းပို့ထီးမရှိဘူး
ထီးဝယ်ဦးမှ –
၃၉

အင်း...ငါက
မေ့တတ်တော့
စာရေးပြီးမှတ်
သွားရမယ်
စာရွက်နဲ့ခဲတံ
ဘယ်မှာလဲမသိဘူး
ဘယ်မှာမှလဲ...
မတွေ့ဘူး
ဟော....
စာရွက်နဲ့ ခဲတံ
တွေ့ပြီ...
သို့သော် ဦးဇောအေး မေ့သွား
ပုံမှာကား....
ဟင်
ငါ ဘာလုပ်ဖို့
စာရွက်နဲ့ ခဲတံ
ရှာပါလိမ့်

ဘာစားမလဲ
<ရေးဆိုသူ>
ဦးမှာတွေး
ဘုရင့်နောင်တိုက်ခန်း
ဓမ္မစေတီလမ်း
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့
တစ်ခါက မိခင်ဖြစ်သူသည် သားသမီးများကို စာသင် ပေးနေသည်။
သားအငယ်ဆုံး ကိုပေါက်သည် ဟိုငေးသည်ငေး ငေးနေသဖြင့် -

ထိုတွင် ကိုပေါက်ရှုပ်ပြုလိုက်ပုံမှာကား ....

ဆိုလှူဟကြီ
(ပေးပို့သူ)
မောင်ငြိမ်း
သီဟရုပ်
မြင်းမူကြီး။
ကိုမွသည် အလွန်ပိုးအသော
လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေ၏။
တစ်နေ့တွင် ကိုမွသည် ဈေးလာရင်း ဗိုက်ဆာလာသဖြင့်
လက်သုပ်ဝင်စားသည်။
လက်သုပ်
တစ်ပွဲပေး

ထိုအခါ ကိုမူက ရက်ရက်နှင့်ပြောလိုက်သည်မှာကား….

တင်လိုက်တယ်

<ပေးပို့သူ>

ယုယုသက်

မြိတ်လမ်း၊ ကျောက်ဆော်ရပ်

ထားဝယ်မြို့။

တစ်နေ့တွင် မီးကျည်သည် သူ့အစ်မအား....

သမီးခေါင်းက ၊ သန်းတစ်ကောင်ရှိတာ မသတ်လိုက်ဘူး မမ
ဟုတ်လား ဒါဖြင့် - ဘယ်သွားပစ် လိုက်သလဲ
ကျွင် မီးကျည် ပြောလိုက်သည်မှာကား....
မမခေါင်းပေါ် တင်လိုက်တယ် လေ...
၄၆

ဘဲဥနဲ့ ကြက်ဥ
(ပေးပို့သူ)
နန်းစမ်းဆိုင်
သစ္စာလမ်း
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်
ရန်ကုန်မြို့
မြို့တစ်မြို့တွင် ဦးတင်မောင်ဆိုသူ ရှိသည်။
တစ်နေ့တွင် တူဖြစ်သူက သူ့ထံသို့ ပကြော်နှင့် စာရေးပြီး ပစ္စည်းပေးလိုက်သည်။
သာအေး ပေးခိုင်းလိုက်လို့ပါ

စာဖတ်ကြည့်သောအခါ...
ဦးလေး.... ဘဲဥနဲ့ကြက်ဥ (၁၀)လုံးပေး လိုက်တယ်...တဲ့
ပစ္စည်းများကိုကြည့်လိုက် သောအခါ၊ ကြက်ဥ(၁၀)လုံး သာ... တွေ့ရသဖြင့်–
ဘဲဥတွေ ကရော
ထိုအခါ လာပို့သူက ပြောလိုက်သည်မှာကား ...
ကျွန်တော့် နှမညီက ဘဲဥ ပါ
၄၇

တစ်ခါတည်း
‹ရေးဆိုသူ›
မဝင်း
ရန်ကုန်အလှကျွန်း
မဟိုဆွေး
ကျောက်မဲမြို့
တစ်ခါက ငွေကြေးအလွန်ချို့တဲ့သော သူတစ်ယောက်ရှိသည်။
သူသည် ဈေးဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ နေ့စဉ်ဝင်ပြီး ငွေတောင်းလေ့ရှိသည်။ ဆိုင်ရှင်က တစ်ရက်လျှင် တစ်ကျပ်နှုန်းနှင့် (၃)ရက် တစ်ကြိမ် လာယူခိုင်းသည်။

ဆိုင်ရှင်ကို ပြောလိုက်သည်မှာကား....

အဖုံ
ရှိတယ်
<ပေးပို့သူ>
မြမာလာ
ဈေးရပ်ကွက်မီ
တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
ရွာတစ်ရွာတွင် အလွန်ကြွားဝါ တတ်သော၊ မဘဲဥ ဆိုသူရှိသည်။
တစ်နေ့တွင် မဘဲဥသည် မြို့ပေါ်ကို သူ့အစ်မတို့ထံ အလည်သွားသည်။

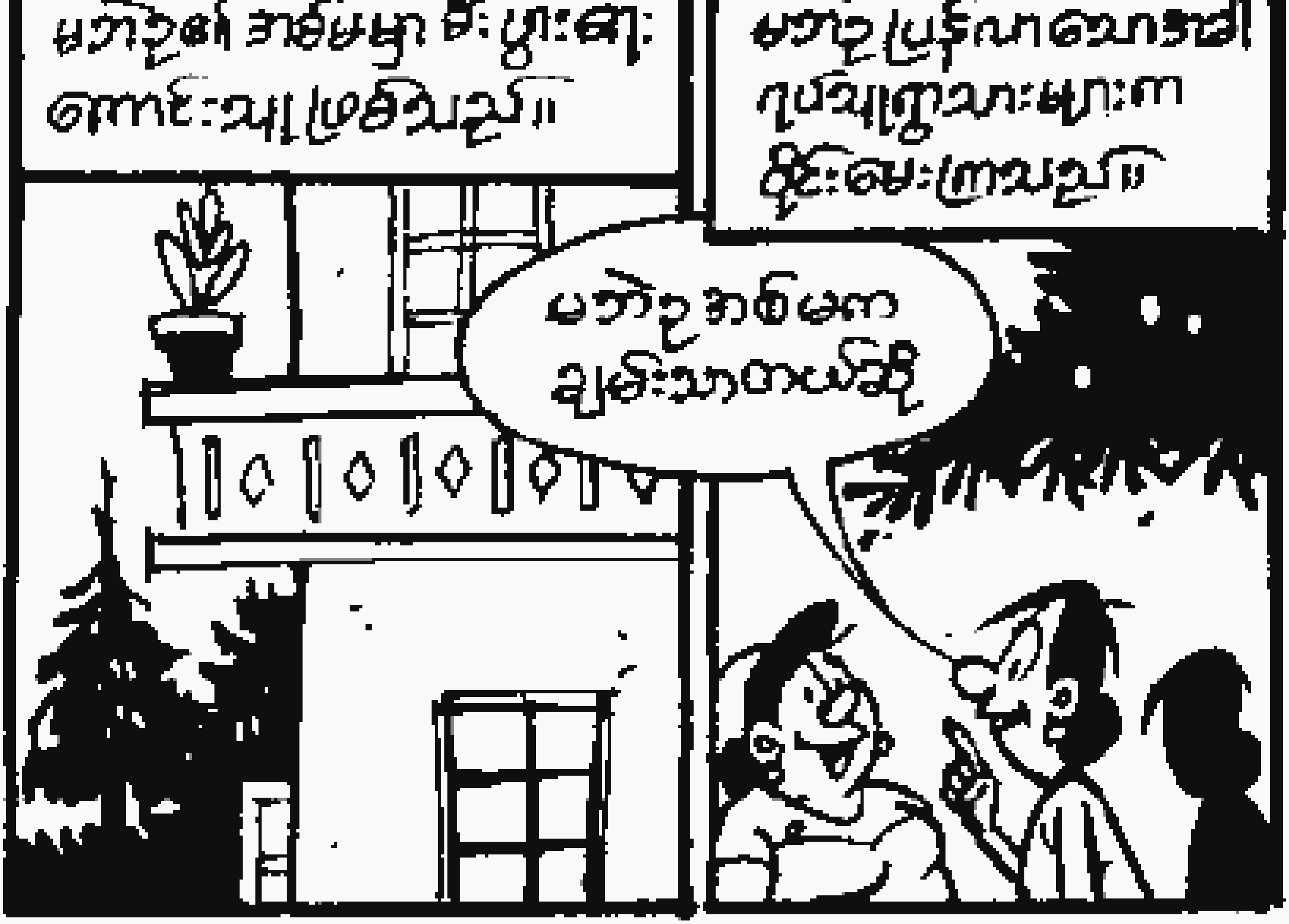

ထိုတွင် မဘိုဥ ခပ်ကြွားကြွား ပြောလိုက်သည်မှာကား

အဆီ
<လေးဝိုးအူ>
မဂော်ကျွင်
ဖျိုရှု(၆)လမ်း
မြောက်ညွှန်းလာမ။
တစ်ခါက ဒေါ်တုတ်နှင့် မိအေး ဆိုသူ သားအမိရှိသည်။
ဒေါ်တုတ်သည် ဝက်သားချက်လျှင် မိအေးကို အဆီ တုံးများသာကျွေး၏။
အဆီတွေ ချည်းပဲ

ထိုတွင် မိအေး ပြန်ပြောလိုက်သည်မှာကား....

မုန်းတယ်
<ပေးပို့သူ>
ကျော်အေးမျှားဝင်း
တစ်ခါက အလွန်ပျင်းသော မောင်ထွန်းဆိုသူ ရှိသည်။
တစ်နေ့တွင် သူ့အဖေက –
သားရေ… ဆီသွားဝယ်ပေး စမ်းကွာ

ထိုအခါ မောင်ထွန်းက ပြောလိုက်သည်မှာကား ....

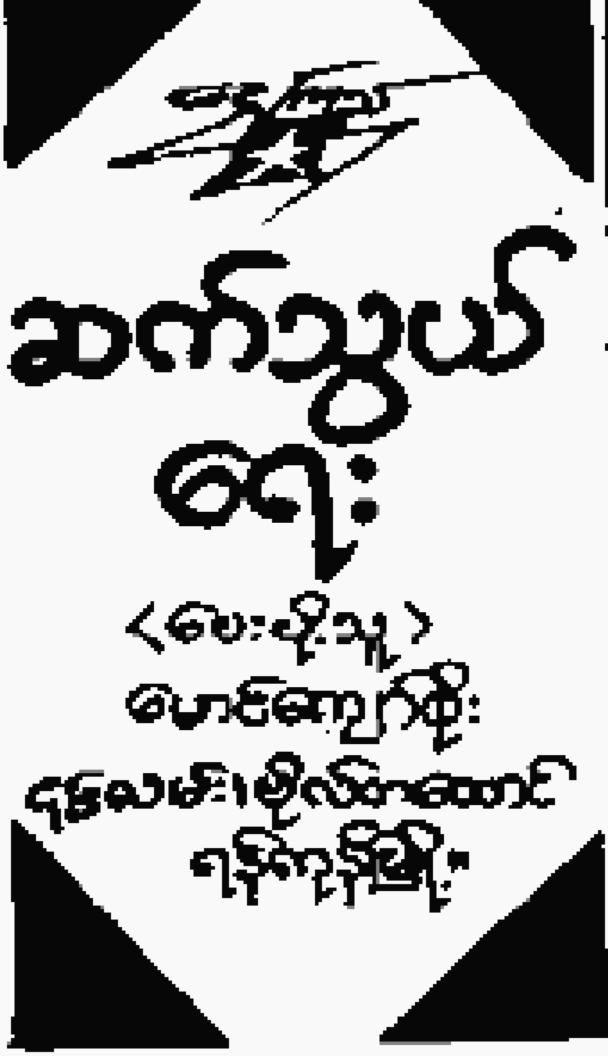

သိပ္ပံပညာရှင်အား သင်ကြားလျက်ရှိလေ၏—

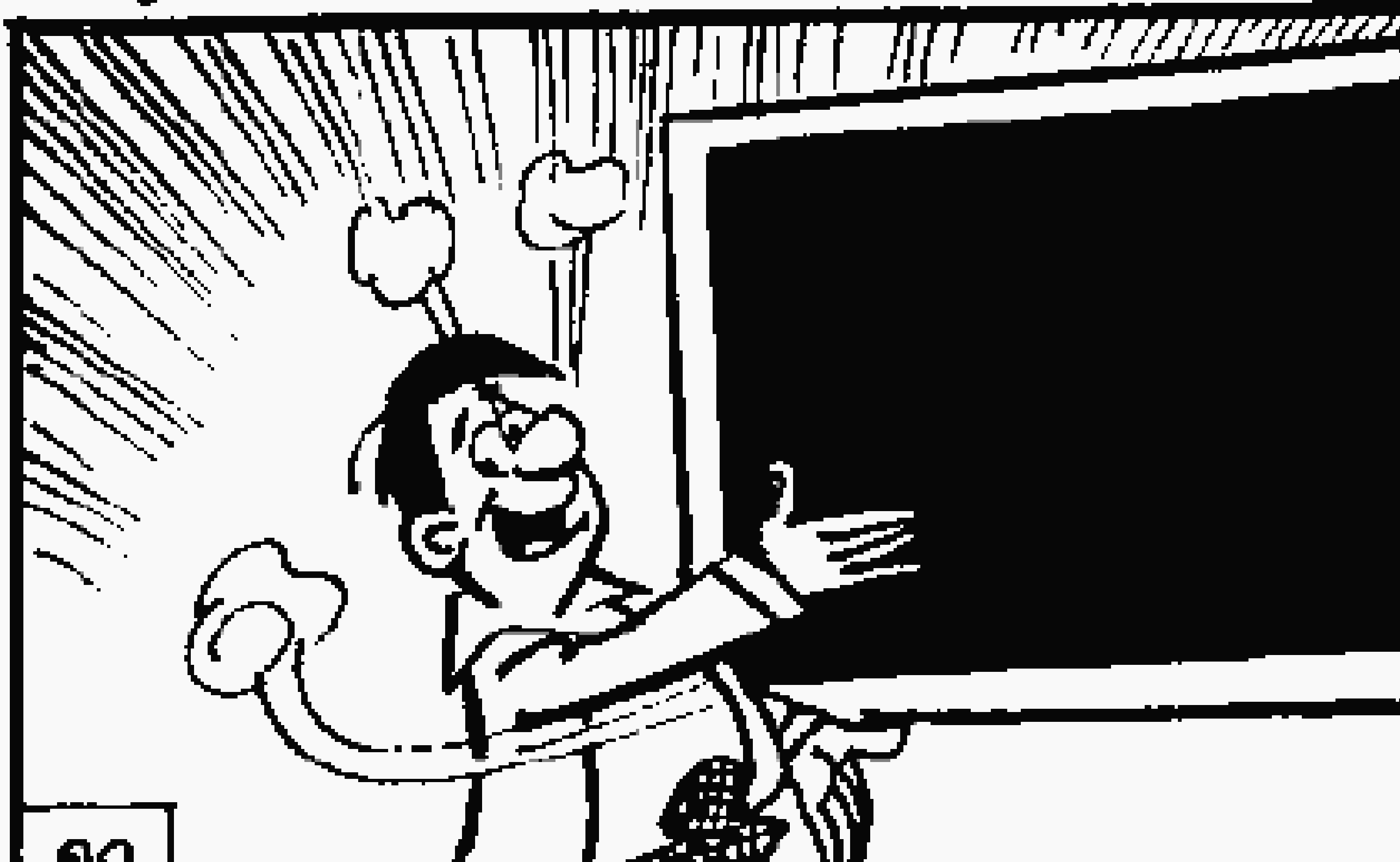

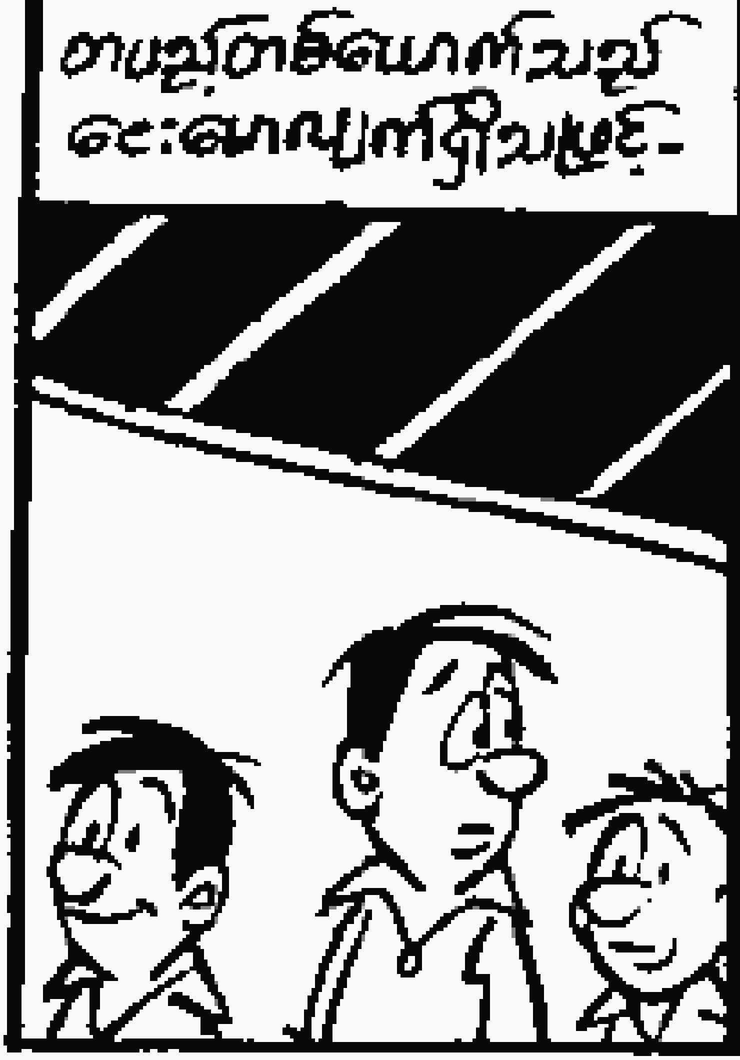

ထိုအခါ မောင်နို ဂုဏ်နဲ့တကြော်းဖြေလိုက်သည်မှာကား…

အပျော့ကြိုက်

<ပေးပို့သူ>
ကိုကိုအောင်
အမှတ်(၃)၊ ရပ်ကွက်
ကော့ရုံ၊ သန်လျင်မြို့။

ပေါက်စ ရှာလိုက်သည်မှာကား.....

ဓာတ်မီး
<ပေးပို့သူ>
ယဉ်ယဉ်အောင်
နဝမတန်း
အ.ထ.က<၃>
မြစ်ကြီးနားမြို့။
တစ်ခါက အလျှံရှိ-အတဲ့ ဆေးကြောင်း
ဆိပ်ကမ်း မြို့ကို အလည်ပါလာရင်း
ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတွေ့တာနဲ့ အထူးအဆန်း
ဖြစ်ပြီး ဝယ်လာခဲ့သတဲ့။

ဗူမြုန်ဒါကျော် သူ့ဘက်မှာ လော်ဒေါင်းပြာ၊ ဒီမိုသာ တက်ခိုင်တော့နဲ့ —
လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ထွန်းသွားရမယ်
ဒီမိုသာက မြုန်ဒါလာမှာ ခေတ်မီးမပိတ်တော့ တာကြောင့် —
ခေါင်အောက် ထည့်ထားလိုက် မယ်
မနက်မိုးလင်းတဲ့အခါမှာတော့ ဓာတ်မီးဟာ ဓာတ်ခဲအား ကုန်သွားတာမို့ လုံးဝမလင်းတော့ဘူးတဲ့။ ဒါကို....
မောင်ဒေါင်း ရှာလိုက်တော့ကတော့ —
ဓာတ်မီးဆိုတာ၊ ဒီလို အဝတ်ပုံထဲထိုးထည့်ပြီး ပိတ်ရတာပါလား၊ တော်တော် ထူးဆန်းပါပေရဲ့
ပြီး

ဟင်းရွက်
<ဖေးဂိုးသူ>
မောင်ကံထွန်း
ကောက်လှိုင်လယ်မိ
၂၉-ရပ်ကွက်
သုဝဏ္ဏ။
တစ်ခါက ကားသမားတစ်ဦးသည် ထမင်းစားရန် ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်လိုက်သည်။
ဘာဟင်းနဲ့ စားမလဲဆရာ
အမဲသား ဟင်းနဲ့စား မယ်
အချိုကော ယူဦးမလား ဆရာ
ဟုတ်ကဲ့
အချဉ်ချဉ်သီးကော ဆရာ
ဟုတ်ကဲ့

ထိုအခါ ကားသမားမှာ ထမင်းဆာလှပြီဖြစ်သဖြင့် စိတ်တိုစွာ ပြန်ပြောလိုက်သည်မှာကား....

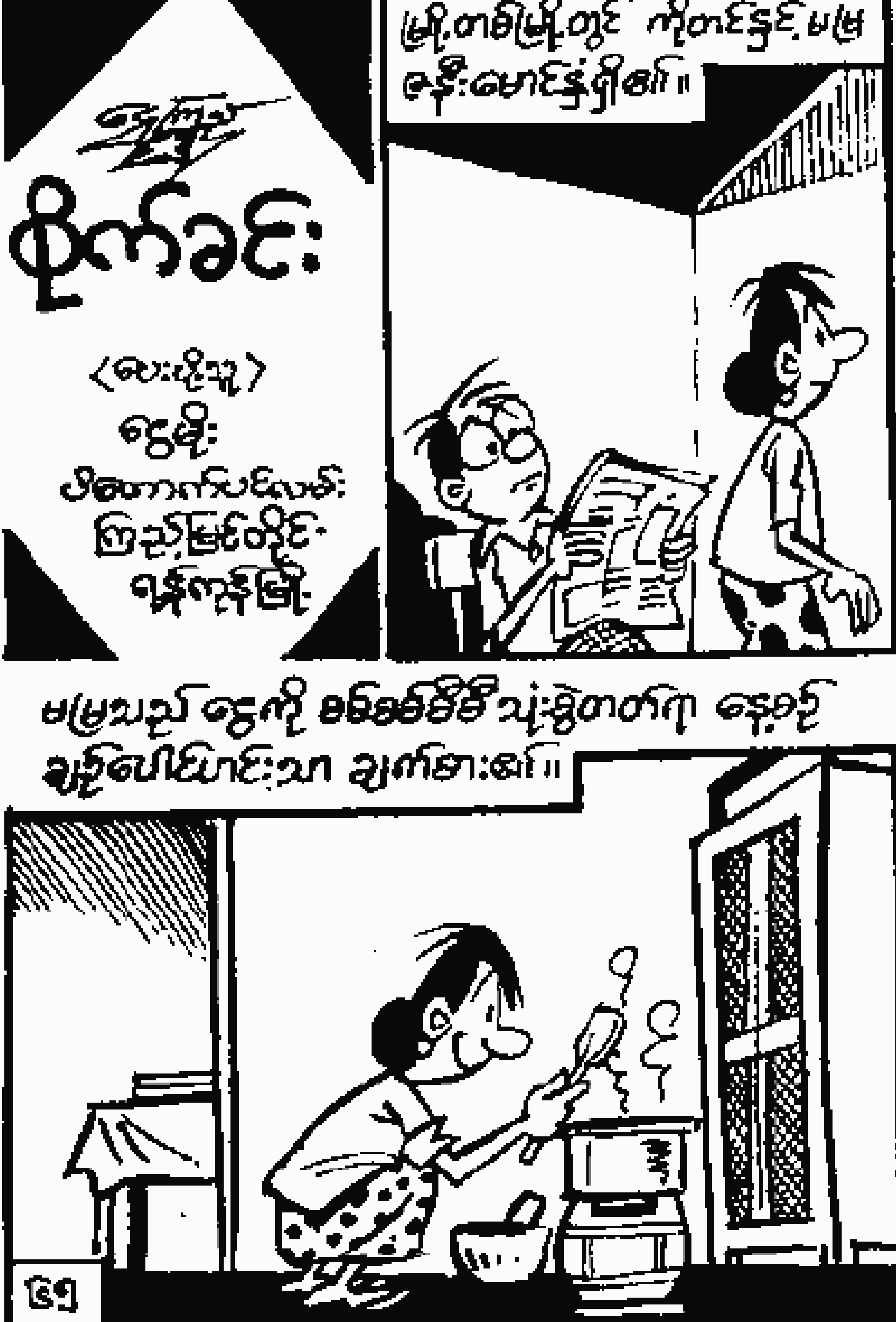
စိုက်ခင်း
<လေးပိုင်း>
ငွေမိုး
ပိတောက်ပင်လမ်း
ကြည့်မြင်တိုင်·
ရန်ကုန်မြို့
မြို့တစ်မြို့တွင် ကိုတင်နှင့် မမြ
ဇနီးမောင်နှံရှိသည်။
မမြသည် ငွေကို ခြိမ်ခြိမ်ခြီခြီ သုံးစွဲတတ်ကာ နေ့စဉ်
ဟင်းပေါ်ပေါ်ပါးသာ ချက်စားသည်။

နေ့စဉ်ချဉ်ပေါင်ဟင်းစားရ သဖြင့်ငြီးငွေ့လာကာ... ကိုတင်သည်ဟင်းကောင်း စားချင်လာသည်။
ညနေ တစ်နေ့ ထမင်း စားနေစဉ်....
မမြရေ ငါ့ဗိုက်ထဲ ချဉ်ပေါင်ခင်း ဖြစ်နေပြီဟ
ဆိုအခါ မမြ ပြန်ပြောလိုက်သည်မှာကား----
ဒါဆိုလဲ ကန်စွန်းခင်း ပြောင်းစိုက် တာပေါ့

ဉာဏ်ကရိုး
<ရေး-ဆွဲသူ>
မောင်တင်မြေ
လယ်ဝေးမြို့နယ်
မန္တလေးတိုင်း
တစ်ခါက ရွာဆိုပြည်
တောင်ပေါ်သို့သွားကာ...
တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ခုတ်ပြီးသားသစ်တုံးများကို တောင်အောက်သို့ ထမ်းချသည်။

သစ်တုံးများ တောင်ပေါ်တွင် ကျလုနီးနီး ရှိချိန်တွင်....
လျှောဆင်းလာသော သစ်လုံး တစ်လုံး
လွတ်ကျ၍ တောင်အောက်သို့ လိမ့်ဆင်းသွားပေသည်။
၆၈

ထိုအခါ ရှူအက –
ဟာ… အကြံရပြီ
အကြံရပြီး၊ တောင်အောက်မှ သစ်လုံးများကို တောင်ပေါ်သို့ တစ်လုံးချင်း ပြန်ထမ်းတင်ပြီး
သစ်လုံးများအားလုံး တောင်ပေါ်ရောက်သောအခါမှ –

တစ်လုံးချင်းပြန်ကြ – တောင်အောက်သို့လှိမ့်ချ လေသည်။

သစ်လုံးအားလုံးတောင်အောက် သို့ရောက်သွားသောအချိန်မှာ နေဝင်ချိန်ရောက်ပြီဖြစ်၏။

ကျွန် ရွှာ ပြောလိုက်သည်မှာကား

ဒီတော့ချောင်သွား ပြီပါ၊ တော်သေးတာပေါ့ ဒီတောင်မှ–ဉာဏ်ကျ ပေလို့

မလုပ်နဲ့

<လေးမိုးသူ>
မနိုင်နိုင်အောင်
မရှင်လမ်းတောမှ
ကျောက်မြောင်း
ရန်ကုန်မြို့။

တစ်နေ့တွင် ကျော်ရွာက သူငယ်ချင်းဖြစ်သူအား

ထိုအခါ ကျော်စွာ ပြောမိကြသည်မှာကား....

နောက် တစ်ခါဆို...
<ပေးပို့သူ>
မိအေးကြည်
ဗိုလ်ချုပ်လမ်း
ကြာအင်းဆိပ်ကြီး
မြို့တစ်မြို့တွင် ညားခါစ ဇနီး
မောင်နှံရှိသည်။
တစ်နေ့နံနက်တွင်...၊ ဇနီးဖြစ်သူက မိတ်ဆိုးလှုန်းသော
အမူအရာ ပြနေသဖြင့်–
ခင်
ဘာတွေများ
အလိုမကျလို့လဲ
ဟင်...

ဇနီးသည်က မရှုမဘဲ ရှိသည်။
ယောက်ျားဖြစ်သူက အတန်တန်မေးတော့မှ-
ဘာတွေစိတ်ဆိုး နေတာလဲ၊ ပြောပါ ကွယ်...
ဇနီးဖြစ်သူ့ ပြောလိုက်ပုံမှာကား ....
တခြားအမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကိုရှင်နမ်းခဲ့ တယ်လို့၊ ကျွန်မနောက်ထပ် အိပ်မက်ခဲ့ရင်တော့-ရှင့်ကို တစ်သက်လုံးစကားမပြော တော့ဘူးဆိုတာမှတ်ထားပါ

ချစ်လှန်လှန်း
〈ပေးပို့သူ〉
သန်းထိုက်ဦး
စည်/သာရုံဝင်း
ဟသ်ာတမြို့။
ရွာတစ်ရွာ၌ ဦးဖိုးတာ ဒေါ်မယ်
လှတို့တွင် ဖိုးတုတ်ဆိုသူ
သားတစ်ယောက်ရှိသည်။
ဖိုးတုတ်သည် အပျင်းထူသူဖြစ်သဖြင့်၊ ဖခင်ဦးဖိုးတာက
ကြည့်မရသော်လည်း၊ ဒေါ်မယ်လှက ချီးမြှောက်ထား
ရလသည်။ တစ်နေ့တွင် ဖခင်ဖြစ်သူက အလုပ်ခိုင်းရာ
မလုပ်သဖြင့် ဖိုးတုတ်ကို ဆူသည်။

ဖိုးတုတ်သည် ဖခင်ကို မကျေနပ်သဖြင့်၊ အိမ်နောက်မှ - အမှိုက်တောင်းကို လမ်းပေါ်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်၏။
လမ်းပေါ်တွင် အမှိုက် ပွန့်ပဲကျ သူကြီးက ဒက်တာပက်ကျ---
ဦးဖိုးတက သားဖြစ်သူကို ပို၍မကျေမနပ်ဖြစ်နေခိုက်တွင် ဒေါ်မယ်လှက၊ သားဖြစ်သူကို ဆီးမေးလိုက်ပုံမှာကား ----
တော်လိုက်တာ ဖိုးတုတ်ရယ်၊ မဟုတ်ရင် အမေ... အမှိုက်သွန်ဖို့သတိ ရမှာမဟုတ်ဘူး

ဘယ်သွာမလဲ
<ပေးပို့သူ>
အတန်းတစ်တန်းတွင် စာသင်
နေခိုက်၊ ဆရာမက -
မင်းတို့ စာကြိုးစား ကြနော်...
စာမေးပွဲကြီးလဲ နီးလာပြီ...

ချွင်း ပျော်စပ်စပ်ကျောင်းသားတစ်ဦးက–
ကျွန်တော်တော့ စာကျက်လိုက်ရတာ စာအုပ်နဲ့မျက်နှာကို ခွာတယ်မရှိဘူး
ထိုအခါ ဘေးမှ ကျောင်းသားတစ်ဦးက ဝင်ပြောလိုက် သည်မှာကား ....
ဘယ်ခွာမလဲဆရာမ သူက စာအုပ်ပေါ်မျက်နှာ အမြဲတမ်းမှောက်အိပ် တာကိုး

သန်တို့ သူကြီးတစ်ဦးရှိတယ်။
မနက်
‹ပေးပို့သူ›
မစန္ဒာ
ဗိဘာမေတ္တာတိုက်
၈၄ - လမ်း
မန္တလေးမြို့။
တစ်နေ့မှာ သူ့မိတ်ဆွေတွေ အလည်လာခိုက် သူဟာ ဆုံးမအတိုင်း ပြောလိုက်တယ်။
ငါ့ရွာသားတွေ
ငါ...သေဆိုသေ၊ ရှင်ဆိုရှင်ကြ
ငါက၊ ရွာသားအားလုံးကို....
ကိုးနာရီထိုးရင် ဘယ်သူမှ
မအိပ်ရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်
ထားတယ်ကွ

ဒီတော့- သူကြီးဦးကြွား အရှက်ပြေ ပြောလိုက်ပုံကတော့-

ရွှေနိုင်မြေ ရှမည်
<ပေးပို့သူ>
မောင်မိလစ်ဆိုင်ကား
ဆောင်ယား(က)ရှမ်
ဘိုင်ကော်ဖြိုး
တစ်ခါက ကိုဖြူသည်မြို့သို့ ထွက်လာသည်။
မြို့ရောက်လျှင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ အိမ်သို့သွားရန် ကားမှတ်တိုင်၌ ရပ်စောင့်နေ၏။
၈၁

ကားများမှာ ကျပ်နေသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင်ကြုံသည့်ကား ပေါ်၊ အတင်းတိုးတက်ခဲ့ ရသည်။
သူငယ်ချင်းအိမ်သို့ရောက် သောအခါ...
ဟား၊ သူငယ်ချင်း ဘတ်စ်ကားကျပ်တာနဲ့ တို့ပြီးထဝင်တယ်
ကျ်တွင် ကိုဖြူပြောလိုက်ပုံမှာကား....
အမယ်လေး ကားကျပ်ပုံကတော့ - ကားထဲမှာ ခြေထောက်ထားစရာမရှိ၊ လက် ထားစရာမရှိနဲ့၊ အဆင်းကျတော့ ကိုယ့်ခြေထောက်ကို မများအောင် မနည်းရွေးထုတ်ခဲ့ရတယ်ဗျာ

သားအမှတ်
(ပေးပို့သူ)
ဇော်ဝိုင်းအောင်
မြင့်မိုရ်ကျွန်းရပ်
မန္တလေးမြို့
တစ်ခါက မောင်ဖောကို သူ့ဖခင်က စာမေးပွဲရမှတ်များကို စစ်မေးနေသည်။
မောင်ဖောက –
သားတို့အတန်းထဲမှာ ၉၅-မှတ်ရတဲ့သူက (၁၀)ယောက် ၈၀.ရတဲ့သူက (၁၁)ယောက် ၆၀.ရတဲ့သူက (၁၈)ယောက် ပေါ့ဖေ....

ထိုအခါ မောဇ၏ ဖြေလိုက်သည်မှာကား....

ဘာ
သိလိုလဲ
(ပေးပို့သူ)
ကောင်းကြီးအောင်
ရွှေတော်မျှော်လမ်း
မိုးပုံးမြို့။
မြို့တစ်မြို့တွင် ငွေကြေးချမ်းသာသော ဦးဆာမိဆိုသူရှိသည်။ သူသည် ခပ်ရွှမ်းရွှမ်းနေတတ်၏။
တစ်နေ့တွင် ဦးဆာမိသည် သူ့တပည့်ကိုခေါ်ကာ....
ဟေ့-မိုးလှ ငါရေချိုးမယ် မြစ်စမ်းပါဦး
၁၅

ဖိုးလှူက ရေထမ်းသမား
တစ်ယောက်ကိုရှာ
ခိုင်းသည်။
ရေထည့်နေခိုက်၊ ဦးဆာမိ
ရောက်လာပြီး–
မောင်ရင်ကို
ဘယ်သူခေါ်ခိုင်း
လို့လဲ
ဤတွင် ဦးဆာမိကိုမသိသော ရေထမ်းသမားက ပြန်ပြောလိုက်
သည်မှာကား....
ခင်ဗျားဘာသိလဲ
ဒီရေတွေက–ခင်ဗျားတို့
အဖေ ဦးဆာမိချိုး
ဖို့ဗျ

သွားကျိုး
<ပေးနိုဘူ>
သိန်းနိုင်
စိန်တကလာစက်ပုံ
ဟမ္ဗလင်းမြို့။
ရပ်ကွက်တစ်ခုရှိ အိမ်တစ်အိမ်တွင် မောင်နှမ (၃) ယောက်ရှိကြသည်။
တစ်နေ့တွင် အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူက ညီ၊ ညီမများအား အသိပေးလျက်ရှိသည်။
တွေ့လား၊ ဒါ...
က၊ လိုတော်တယ်

ကျွန် ညီတော်ဆိုးက
သွားများကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်ပုံမှာကား....

ဆီနှင့်ရေ
<လေးဆိုသူ>
မိုလ်ဆိုင်
တတိယလမ်း
ဘိုကလေးမြို့
ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင်း သာကျော်နှင့် လူဦးဆိုသူ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရှိကြသည်။
တစ်နေ့တွင် သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောကြရင်း ...
ဟေ့ သာကျော် ကမ္ဘာမှာအရေးအကြီးဆုံးကဘာလဲကွ

ဇွတ်တွင် သာကျော်က ပြန်ပြောလိုက်သည်မှာကား....

လေ မရှိရင်
(ပေးပို့သူ)
ခင်မောင်သန်း
စာရေးအဆင့်(၁)
အမှတ်(၁) ကြေးနီသတ္တုတွင်း
မုံရွာမြို့။
ကျောင်းတစ်ခုတွင် ဆရာဖြစ်သူက စာသင်နေရာမှ -
လေ
ဟေ့ မောင်အေး
လေမရှိရင်၊ ဘာဖြစ်သွားမလဲ

မောင်အေးသည် အပြင်က
နောက်မှ ထပြီး....
လေမရှိရင် ကျွန်တော်တို့ ထမင်းမစားရ တော့ပါဘူး ဆရာ
ဟာ... ဘာဖြစ်လို့ လဲကွ-

မောင်အေး ဖြေလိုက်ပုံမှာကား....

ကျွန်တော်အမေက နို့မှုတ်ပြီး ကျွန်တော့် အစ်ကိုက- ပုတောင်း ရောင်းလို့ပါဆရာ

တစ်နေ့တွင် သူငယ်ချင်းများနှင့် ပွဲဈေးတန်းလမ်းလျှောက်ကာ
ရှမ်းခေါက်ဆွဲဆိုင်ရှေ့ရောက်သော် စားချင်လာသဖြင့် -

မပြုံးသည်အပြောခံရသဖြင့် မကျေနပ်ချေ။
ဟွန်း ကောင်မလေး ငါ့ကိုအထင်သေးလိုက်ကြတာ၊ဆိုင်ထောက်မှ ဒိုးအောင်မျှော်ရိုက်မယ်…
သို့နှင့် မပြုံးသည် ဆိုင်ထောက်ကျွင်း ကျောက်ချင်း….
ဝမ်းခေါက်ဆွဲ သုံးပွဲ
ကျွတ်ကျွင် လူများက ဗိုင်းရယ်သဖြင့် မပြုံး ရှက်ရှက်နှင့် အရှက်ပြေ ပြောလိုက်သည်မှာကား….
ဗြောဆင်ချောနို့ များကုန်ပြီ…. ဟင်း..ဟင်း

သားဖိုး
<ပေးပို့သူ>
ဟေမာချစ်ဆွေဝင်း
လားရှိုးမြို့
အိမ်တစ်အိမ်မှာ မိသားစု ထမင်း စားသောက်နေကြစဉ်။
သားဖြစ်သူက —
ဒါက ဖေဖေ့ဖို့
ဒါက မေမေ့ဖို့
၉၅

ဟင်းခွက်ထဲမှ ဟင်းတစ်တုံးစီကို သူ့အဖေ၊ အမေ ထမင်း
ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပေးရာ၊ မခင်မြစ်သူက -

သို့ရာတွင် သားငယ်က ကျန်သည့်ဟင်းခွက်ကို၊ သူ့ပန်းကန်
ထဲသို့လောင်းထည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်မှာကား ....

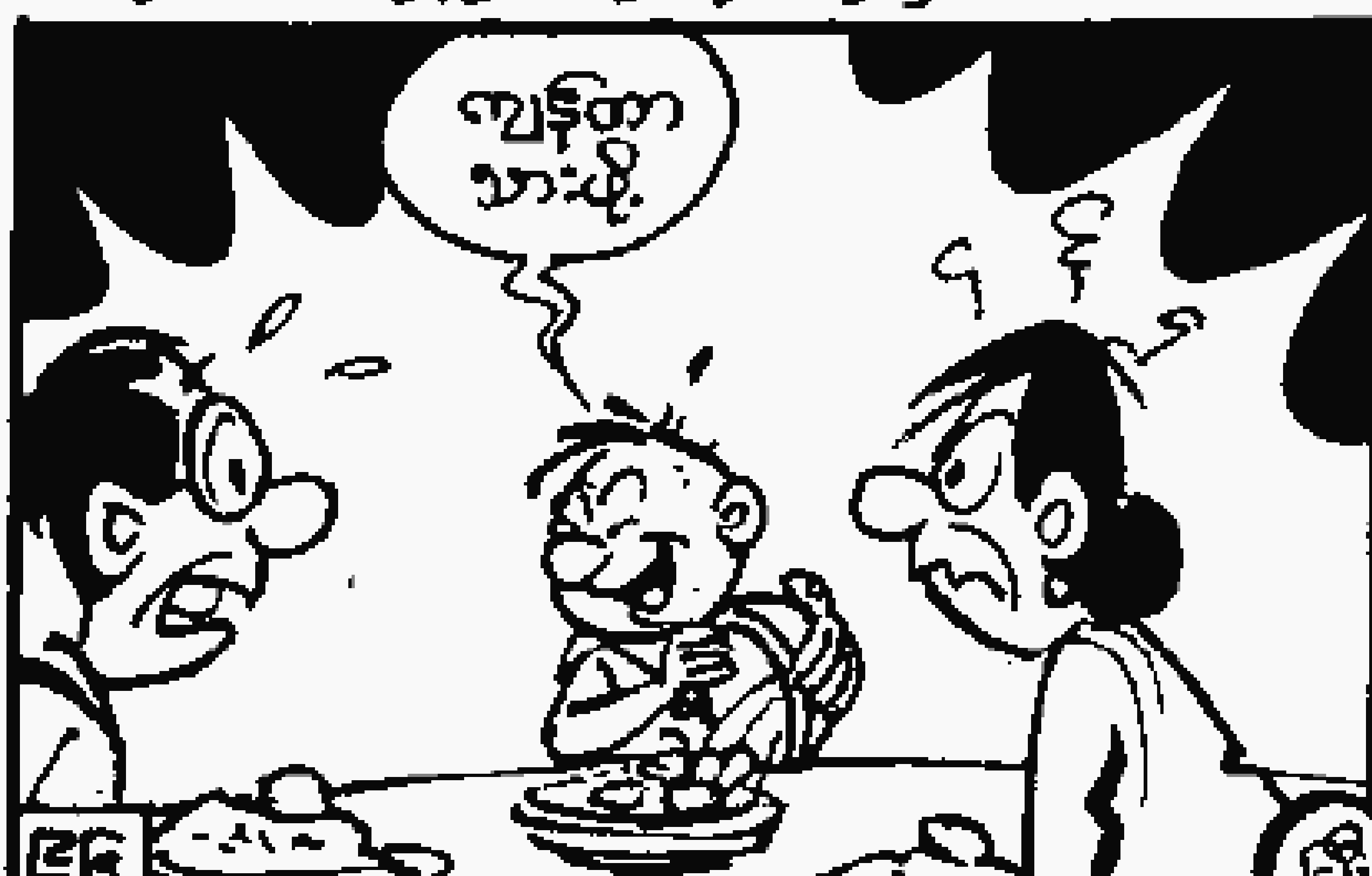

အမေး
အဖြေ
(ပေးပို့သူ)
နေထွန်းလင်း
ရွှေဘိုတန်းလမ်း
တစ်ခါက ကျောင်းတစ်ခုတွင်
ဆရာက ငါတို့စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ပြဿနာများကိုရှင်းပြ နေသည်။
အသက်
အရွယ်...
ရာထူး
အဆင့်အတန်း

ထိုတွင် ဆရာဖြစ်သူက ဖြေလိုက်သည်မှာကား

ကောင်းကောင်း မွန်မွန်

<ရေးဆွဲသူ>
ဆော်မြင့်စိုး
သမိုင်းဘူတာရုံလမ်း
(၁) ရပ်ကွက်
သမိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့

တစ်နေ့တွင် သူ့အိမ် သူခိုးခိုးခံရ....

အိမ်နီးချင်းများ လာရောက် သတင်းမေးပြီး -
ခွေးများကို အပြစ်ပြောကြ၏
ခွေးတွေကြောင့် နေလျှက်နဲ့ အခိုးခံရတယ် ဟောက်ကော အသံမကျတဲ့ ခွေးတွေ ...
ကျွန်ုပ် ဦးဘမိ အချက်ပေးပြောလိုက်သည်မှာကား ....
ဟေ့ -ဒါ ခွေးတွေက တခြားလူ မဟောင်နဲ့၊ သူခိုး ကိုတော့ ကောင်းကောင်း မှန်မှန်ဆက်ဆံတာ ...

သူသည် အနွေးထည်ကို ဖဲဝိုင်ရိုက်ရာ ရှုံးသွားသဖြင့် ဆောင်းဦးပိုင်းတွင် အနွေးထည်ဝတ်စရာမရှိတော့ပေ။

သူငယ်ချင်းများက မေးမြန်းသည်ကို၊ သူက ဟိတ်နှင့် ဟန်နှင့် ပြန်ဖြေသည်။
ဒီနှစ်ဆောင်းက သိပ်မအေးဘူးကွ အနွေးထည်တောင် ဝတ်စရာမလိုဘူး
ဆောင်းသီးနှံလေးများ ရောင်းပြီးသောအခါ၊ အနွေးထည်လေးကို ပြန်ရွေးလိုက်နိုင်လေ၏။
ထိုအချိန်တွင် ဆောင်းဥတု ကုန်လုနီးပြီဖြစ်ရာ၊ အနွေးထည်လေးကို မချွတ်တမ်းဝတ်လျက် လူတကာရှေ့တွင် ရောက်လိုက်ပုံများကား----
ဒီနှစ်ဆောင်းက နောက်ပိုင်း ပိုပြီး အေးတယ်နော်

လဲပြတာ
(ပေးပို့သူ)
မိုးကောင်းရပ်ကွက်
ဦးဝင်းဆိုသူရှိသည်။
ဦးဝင်းတို့ရပ်ကွက်တွင် မိုးရွာထားသဖြင့် ဗွက်ပေါက်ပြီး
လမ်းဆိုးနေ၏။

ဦးဝင်း-တစ်နေ့ အပျော်သွားရာမှ ပြန်လာရာ၊ ရပ်ကွက်အဝင်တွင် မူးယစ်တစ်ယောက်နှင့်တွေ့သဖြင့်-
ဟော အူယော်တွေ သတိထားသွားကြ လမ်းချော်တယ်
ထိုသို့ပြောပြီး - မကြာမီ ဦးဝင်းချော်လဲလေ၏။
ဟဲ့
ထိုအခါ ဦးဝင်း အရက်ရုပ်ပြောလိုက်သည်မှာကား....
ဟော.... တွေ့တယ်မဟုတ်လား ငါလဲပြော...

ဘာလူမျိုး
〈ပေးမိုးအူ〉
ဥမ္မာဆိုင်
အဆောင်းတရားသမီး
အနိုးပင်ရှာပါကြွက်
တွဲထားမြို့
မောင်ရင် ဦးခင်ကိုသိ သလား
အချား နိမ်း
မောင်ရင်က ကုလားလူမျိုးလား
ဦး

ဪ....
အင်္ဂလိပ်စကားလဲ
တတ်သကိုး
ဟုတ်ကဲ့
ဒါဆို...မောင်ရင်
ဘာလူမျိုးထင်တယ်
ဟိုက်

ငါ့
ဘကြီးက.
<ပေးပို့သူ>
ကောင်းဖိုးထွန်း
ချမ်းသာလမ်း
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်
ရန်ကုန်မြို့။
ကောင်း၊ ကြွားတတ်သော မောင်
ပေကြွားဆိုသူပါသည်။
တစ်နေ့-ရွာလယ်တွင် ကာလသားများ စကားဝိုင်းဖွဲ့နေကြသည်
မောင်ပေကြွားရောက်သွားပြီး -
ဟိုဘက်ရွာက
သိပ်အားကြီးတဲ့
ဓားမြကြီးအကြောင်း
ပြောနေတာ

စကားဖြတ်ပြောသည်။
ဒါဆို... ပြောရဦးမယ်၊ ငါ့ဘကြီးဟာ ဟိုဘက်ရွာက အားမြ မပျော်နိုး
ဘာနိုင်... အားမြမျိုး ၃-ယောက်နဲ့ စွတာ... ငါ့ဘကြီးက ကိုမြေပေါက်ပစ်တာ ကွ-
ကျွန်းကလသား တစ်ဦးက-
ဟာ... ကိုလေကြွားကလဲ ကြွားလိုက်တာမှာ၊ သုံးယောက် ကြီးမှုးတောင်၊ ၂-ယောက်ဆို တော်သေး....

အေး–အေး
ဟုတ်တယ်
ငါ့ဘကြီးက မျက်စိ
မှုန်လို့ဖြစ်မှာ
အဲဒီနှစ်ယောက်နဲ့
ငါ့ဘကြီးနဲ့–
ဟာ…ကိုလေကြွား
လုပ်ပြန်ပြီ၊ နှစ်ယောက်ဆို
ခမျှားဘကြီးခံနေရမှာပေါ့
တစ်ယောက်ချင်းဆိုမှပေါ့

ထိုအခါ ကိုလေးကြွားက မိတ်ဆွေတို့နှင့် ပြောလိုက်သည်မှာကား–

ငါနှင့် မဆိုင်
(ပေးပို့သူ)
မလှလှဝင်း
မယိုမဗိုးရှိဒ်ရပ်ကွက်
ဗိုလ်ချုပ်လမ်း
ပျဉ်းမနားမြို့
သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်တွင် တစ်ရွာတည်းသား (၂) ဦးပါလာ သည်။
ရွာသားတစ်ဦးသည် သင်္ဘောပေါ်တွင် အိပ်ပျော်လိုက်လာသည်။

ခိုးသည်များ ရုတ်ရုတ်
သဲသဲ ဖြစ်ကုန်၏။
ဤတွင် အိပ်နေသော
ဂွာသားကို နှိုးလိုက်သည်။
ဟေ့-ထကွ၊ထ...
သင်္ဘောမြုပ်တော့
မယ်
ထိုအခါ အိပ်နေသော ဂွာသားက ပြောလိုက်သည်မှာကား
မင်းကလဲကွာ
မြုပ်ပစေပေါ့.
ကိုယ့်သင်္ဘောမှ
မဟုတ်ဘဲကွာ
အိပ်ရေးပျက်
တယ်